

SZTE hírek > Hírchívum > 2020. Szeptember

Gyászír: elhunyt Dr. Leindler László akadémikus, az SZTE TTIK Bolyai Intézet professor emeritusa

2020. szeptember 30.

Dr. Leindler László matematikus, akadémikus, az SZTE Természettudományi és Informatikai Kar Bolyai Intézet Analízis Tanszék professor emeritusa 2020. szeptember 18-án elhunyt. Búcsúztatására szűk családi körben kerül sor.

[Cikk nyomtatás](#)[Link küldés](#)[Tetszik 0](#)[Tweet](#)

A Magyar Tudományos Akadémia, a Szegedi Tudományegyetem, az SZTE Természettudományi és Informatikai Kar és az SZTE TTIK Bolyai Intézet saját halottjának tekinti dr. Leindler László akadémikust, aki 2020. szeptember 18-án hunyt el.

Az SZTE Természettudományi és Informatikai Kar honlapján olvasható dr. Leindler László nekrológja.

„Leindler László Kecskeméten született 1935. október 1-jén. Általános és középiskolai tanulmányait szülővárosában, egyetemi tanulmányait 1954-től a Szegedi Tudományegyetem (https://hu.wikipedia.org/wiki/Szegedi_Tudom%C3%A1nyegyetem) matematika–fizika szakán végezte. 1958-ban kapott tanári diplomáját követően egy évig a veszprémi Vegyipari Technikum matematikatanára volt, majd 1959-ben aspiráns lett Tandori Károl (https://hu.wikipedia.org/wiki/Tandori_K%C3%A1roly) és Alexits György ([https://hu.wikipedia.org/wiki/Alexits_Gy%C3%B6rgy_\(matematikus\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/Alexits_Gy%C3%B6rgy_(matematikus))) vezetésével. 1962-ben a József Attila Tudományegyetem (<http://www.jate.u-szeged.hu/indexh.html>) adjunktusa, később docense lett; 1968-tól ugyanott egyetemi tanár. 1977-ben kinevezték a Halmazelméleti és Matematikai Logikai Tanszék vezetőjének. **1983-ban került az Analízis Tanszékre tanszékvezetőként, melyet 1998-ig vezetett. Az 1967-1971 periódusban a Természettudományi Kar dékánhelyettese, 1972 és 1975 között pedig dékánja volt. 1975-ben, 1984-ben és 1987-ben az egyetem rektorhelyettesévé választották** 3-3 éves időtartamokra. **1999-ben Széchenyi professzori ösztöndíjat kapott.** 2005-ben ment nyugdíjba emeritus professzori címmel.

1962-ben *Sub Auspiciis Rei Publicae* kitüntetéssel szerezte meg egyetemi doktori címét, és ugyanebben az évben védte meg kandidátusi disszertációját. 1966-ban lett az MTA doktora, értekezésének címe “Ortogonalis függvénysorok konvergenciájára és szummálhatóságára vonatkozó vizsgálatok”. 1973-ban megválasztották a Magyar Tudományos Akadémia (https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyar_Tudom%C3%A1nyos_Akad%C3%A9mia) levelező, 1982-ben pedig rendes tagjává. 1976 és 1990 között az MTA Matematikai és Fizikai Tudományos Osztálya elnökhelyetteseként, **1996-tól 2002-ig pedig a Szegedi Akadémiai Bizottság alelnökeként dolgozott.** 1982 és 1992 között az *Acta Scientiarum Mathematicarum* folyóirat főszerkesztője. Emellett az *Acta Mathematica*, az *Analysis Mathematica* és a *Periodica Mathematica* folyóiratok szerkesztőbizottságának is tagja volt.

Fontosabb kitüntetései: Grünwald Géza-díj (1961), Szele Tibor-érem (https://hu.wikipedia.org/wiki/Szele_Tibor-ém%C3%A9rem) (1984), Széchenyi-díj (<https://hu.wikipedia.org/wiki/Sz%C3%A9chenyi-d%C3%ADj>) (1992), Klebelsberg Kunó-díj (2002), Szőkefalvi-Nagy Béla-érem (2002), a Szegedi Tudományegyetem díszdoktora (2003), Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje (https://hu.wikipedia.org/wiki/A_Magyar_%C3%89rdemrend_k%C3%B6z%C3%A9pkeresztje) (2004).

Számos külföldi egyetemen volt vendégprofesszor: Giessen (1977, 1980), Edmonton (1974, 1983, 1989, 1990), Toronto (1993, 1966), Moszkva (1968).

Tudományos tevékenysége a klasszikus analízis területére esik, elsősorban a Fourier- és ortogonális sorok elméletére, de jelentős eredményeket ért el függvényterekkel, sorozatok osztályaival, beágyazási tételekkel és egyenlőtlenségekkel kapcsolatban is. Első dolgozatait ortogonális sorok konvergenciájáról és szummációjáról írta. Figyelme hamarosan az ún. erős szummáció és approximáció felé fordult, ahol korábbi sporadikus eredmények az ő munkássága nyomán álltak össze egy egységes elméletté. E témában írt "Strong approximation by Fourier series" című 1985-ös monográfiáját a mai napig a terület alapműveként tartják számon. Későbbi eredményei közül megemlíthetők a máig legáltalánosabb Hardy-Littlewood-típusú egyenlőtlenségek, az ún. inverz Hölder-egyenlőtlenségek, pontos beágyazási tételek különböző függvényosztályok között illetve a munkássága vége felé sokat vizsgált tartalmazási relációk különböző együtthatófeltételek mellett. **254 dolgozatára sok száz hivatkozást kapott a világ minden részéről.** Emellett **öt egyetemi jegyzet szerzője illetve társszerzője**, ezekből matematikus és matematika tanárszakos hallgatók generációi sajátították el a matematikai analízis alapjait.

Rendkívül szerény egyéniség volt, saját, gyakran szemléletformálóan átütő eredményeit legtöbbször "apróságnak", "kis javításnak" nevezte. Életében a sport mindig fontos szerepet játszott: a futball iránti szeretete fiatalkorában majdnem eltérítette az akadémiai életpályától. Később rendszeresen teniszezett – szerénységének megfelelően mindig az Erzsébet-ligeti leghátsó pályán.

Leindler László 2020. szeptember 18-án bekövetkezett halálával egy kimagasló életpályájú tudóst, tanárt és kollégát veszítettünk el."

Emlékét megőrizzük.

SZTEinfo

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet